

[A. C. Normann.]

hver ved, at han ikke uden tab kan forårsage kollisioner. Derfor bør der være en selvrisiko, selvom det blot er for et mindre beløb, i enhver forsikring.

Det er endvidere min opfattelse, at en større grad af personlig ansvarlighed er et middel til formindskelse af ulykkernes antal. Det selvstændige skøn, loven henlægger til den enkelte trafikant, over hastighed, delvis over spiritusforbrug, over risikomomenter i færdslen, over vognens tilstand o. s. v., er tiltalende, men det nødvendiggør større straf, hvis han ved misbrug af sit skøn forårsager ulykker. Stor frihed i bedømmelsen, men så meget større personligt ansvar, hvis misbrug forekommer, det er mit partis principielle indstilling overfor lovens almindelige karakter.

Jeg tror altså, at den bedste vej til at begrænse ulykkerne er en større vægt lagt på den enkeltes ansvar. Havde vi, da den frie hastighed indførtes, gennemført en sådan ansvarlighedslovgivning, da er det min tro, at de alvorlige ulykker var blevet sjældnere end før.

Hvad angår erhvervelse af kørekort, ser jeg ikke, det er nogen statsopgave at opstille krav med hensyn til, hvorledes de enkelte har lært at køre, men mener, vi kan nøjes med at kræve, at han overfor statens repræsentant dokumenterer, at han er i stand til at køre tilstrækkelig sikkert — og så kan man for min skyld godt slække lidt på elevernes kendskab til den del af teorien, der ikke vedrører sikkerheden. — Jeg skal iøvrigt lade enkelthederne ligge ved denne første behandling.

Jeg vil slutte med at sige, at det radikale venstre naturligvis har forbehold at tage overfor en hel del enkeltheder i lovforslaget, men at vort parti anser lovforslaget som helhed for et betydeligt fremskridt i forhold til de to nugældende love. Vi kan altså tiltræde lovforslagets hovedprincipper og de fleste af dets detaljer, og vi glæder os til at yde vort bidrag til, at den nye færdselslov kan skabe tryggere og bedre forhold for befolkningen i Danmark.

Lynnep Nielsen: Den lov, vi her behandler, har jo større almen interesse end de fleste andre love. Det er også naturligt, da den har så direkte bud til hele befolkningen;

alle må jo være underkastet færdselslovgivningen og forordningerne, der sikrer trafikken på vore veje og i gaderne i vore byer, på en sådan måde, at det tilbørlige hensyn tages til alle former for trafikanter, motor kørende, cyklister og gående. En lovgivning, hvori der ikke er foretaget væsentlige ændringer gennem de sidste 20 år, må naturnødvendigt afpasses efter de betydelige ændringer, hele vor trafik er undergået gennem disse mange år. Bilparken, der er blevet vældigt udvidet, tager i de senere år langt større plads i trafikken på vore landeveje og i vore byer end for kun ganske få år tilbage, og dette gælder såvel persontrafikken som tonnagetransporten. Dette sidste afspejler sig vel egentlig bedst i de regnskaber, som vore privatbaner fremlægger for offentligheden, hvoraf man ser, at banernes betydning er blevet overordentlig meget forringet gennem årene.

Det siger sig selv, at denne udvikling, der må forventes at ville fortsætte i stigende tempo, stiller meget store krav til vore landevejes forfatning, forudsætter, at de er i en sømmelig stand og har den nødvendige bredde, således at de svarer til den nuværende belastning af trafikken, og skal ulykkernes antal formindskes, hvad jo alle stræber efter, tror jeg uden overdrivelse at kunne sige, at der er mange, mange mangler i hele vort vejnet, der må afhjælpes. Jeg er naturligvis enig i, at en god færdselslov er forudsætningen for, at man kan reducere trafikulykkernes antal, men udretning af vejes uheldige sving og forbedret linieføring af vejene og bygning af tunneler trænger sig på mange steder, og der er vist ingen tvivl om, at skal ulykkernes antal mindskes, må vejenes forbedring påkalde endnu større opmærksomhed end hidtil. Jeg tror ikke, det er helt ved siden af, når det på et amts sognerådsforeningsmøde for kort tid siden blev fremført, at enten måtte vore veje gøres bredere, eller også måtte der bygges flere hospitaler. Jeg tror, at denne betragtning er rigtig. Om vi så helt vil kunne undgå at bygge nye hospitaler, er en anden sag, det er sikkert såre tvivlsomt.

En drøftelse af lovforslagets enkelte paragraffer hører jo ikke hjemme ved første behandling, det bliver der lejlighed til ved anden behandling, og jeg skal derfor holde